

یکشنبه 28 آبان 30 صفر 1439 - 19 نوامبر 2017

عزل "امیرکبیر" صدراعظم "ناصرالدین شاه" در پی بدگویی دشمنان داخلی و خارجی (1230 ش)

عزل "امیرکبیر" صدراعظم "ناصرالدین شاه" در پی بدگویی دشمنان داخلی و خارجی (1230 ش)

با مرگ محمدشاه قاجار، میرزا محمدتقی خان فراهانی معروف به امیرکبیر، تلاش زیادی برای به سلطنت رساندن ناصرالدین شاه به عمل آورد و در نهایت با تدبیر او، کار سلطنت، سامان یافت. از آن پس و همزمان با آغاز پادشاهی ناصرالدین شاه، امیرکبیر نیز به صدارت عظمی دست یافت و به رتق و فتق امور همت ورزید. استقلال نظر و خدمات عمومی و به طور کلی، سیاست داخلی و خارجی امیرکبیر که در جهت منافع و مصالح کشور بود، در محیط دربار و اجتماع رجال و شاهزادگان و وابستگان و حقوق بگیران بیگانه، قابل قبول و مورد پسند نبود. این افراد بانفوذ و قدرتمند که از اقدامات امیرکبیر رنجیده بودند، برای متوقف کردن امیرکبیر دست به هر کاری زدند ولی چون او را مستقیم و مستقل یافتند، اتهامات زیادی را به صورت شایعه به او وارد ساختند. ناصرالدین شاه در ابتدا به این بدگویی‌ها توجهی نمی‌کرد. اما توطئه، گسترده بود و اصرار در ترساندن شاه، ادامه یافت. کم‌کم ناصرالدین شاه که هنوز بیست سال هم نداشت به امیر سوءظن پیدا نمود و او را در 28 آبان 20 (1230 محرم 1268 ق، 19 نوامبر 1851 م) از صدارت عزل نمود. اما در این میان بدگویی دیگران تا آنجا ادامه یافت که شاه وحشت‌زده، با عزل امیر از تمامی مقام‌ها، او را به کاشان تبعید نمود. پس از مدتی فرمان قتل امیرکبیر نیز صادر شد و سرانجام امیر را در بیستم دی ماه 1230 ش (18 ربیع‌الاول 1268 ق، 10 ژانویه 1852 م) در حمام فین کاشان به قتل رساندند. امیرکبیر مردی کاردان، باهوش، وطن‌دوست و باکفایت بود. در زمان صدارت خود خدمات شایسته و درخور تحسینی به ایران و ایرانیان نمود. وی منافع ملت را بر همه چیز مقدم می‌داشت و هیچ گاه در مقابل اجانب سر فرود نمی‌آورد. مهم‌ترین اقدامات فرهنگی وی را می‌توان تأسیس دارالفنون تهران نام برد. نکته تأسف‌بار این است که دارالفنون 13 روز پس از قتل امیرکبیر افتتاح شد. تأسیس جبهه ملی چهارم (1356 ش)

در سال 1356 ش که محمدرضا پهلوی، به اشاره آمریکا، فضای باز سیاسی جدید خود را اعلام کرد، جبهه ملی چهارم با پیشگامی شاپور یختیار در 28 آبان 1356، با عنوان اتحاد نیروهای جبهه ملی ایران و همکاری سه حزب ایران، حزب ملت ایران و جبهه سوسیالیست‌ها، نهضت ملی ظاهر شد. بختیار، سرکرده این جبهه در اواخر عمر رژیم پهلوی برای نگهداشتن نظام طاغوت، به نخست وزیری دست یافت ولی با پیروزی انقلاب اسلامی و سرنگونی رژیم پهلوی، عمر این جبهه نیز چندان دوام نیاورد و مدتی بعد، از هم پاشید.

هجرت پیامبر اکرم(ص) از مکه به مدینه و لیلۃ المیت (1 ق)

مسأله‌ی هجرت پیامبر از مکه به مدینه، در جریان بیعت دوم عقبه تثبیت و تعیین شد. کفار قریش با آگاهی از این امر در صدد کشتن پیامبر برآمدند. برای این کار پیشنهاد ابوجهل مورد موافقت سران قریش قرار گرفت که براساس آن از هر تیره‌ی قریش، جوان دلیری برگزیده شود تا همه با هم شبانه به پیامبر حمله‌ور شوند و او را به قتل برسانند. خداوند، پیامبر را از توطئه‌ی قریش آگاه کرد و فرمان هجرت ایشان را در همان شب صادر فرمود. پیامبر(ص) برای گمراه کردن کفار، علی(ع) را در بستر خود قرار داد. این شب معروف به لیلۃ‌المیت شد و هجرت رسول اکرم(ص) مبدأ تاریخ مسلمانان واقع گردید.

رحلت "زینب بنت خزیمه" همسر پیامبر(ص) در مدینه‌ی منوره (4 ق)

زینب بنت خزیمه پس از آن که شوهر اولش در اُحد به شهادت رسید، به شرف ازدواج با حضرت محمد(ص) نایل شد و چند ماه پس از آن یدود حیات گفت. این بانوی بزرگوار از کثرت رَحْم و اطعام و صدقه برمساکین و فقرا به "ام‌المساکین" شهرت دارد.

قتل "مسور بن مخزّمه" زهری از یاران امام علی(ع) (62 ق)

مُسَوْر بن مَخَزَمَة بن نوفل زهری از اصحاب رسول اکرم(ص) و امام علی(ع) و از فقهائ عصر و اهل علم و دیانت زمان خود بود. وی بعد از معاویه با یزید بیعت نکرد و در مکه اقامت گزید. مسور به هنگام خواندن نماز در حجراسماعیل، در حمله‌ی سپاه یزید به مکه بر اثر برخورد سنگ منجنیق کشته شد. آغاز قیام توأبیین در کوفه به رهبری "ابن صرد خزاعی" علیه حکومت ظلم اموی (65ق)

گروهی از مردم کوفه که از شهادت امام حسین(ع) سخت اندوهگین شده و از این که امام را یاری نکردند، پشیمان شدند، توبه نموده و خود را توآبیین نامیدند. اینان پس از این که بر مزار سیدالشهداء به عزاداری پرداختند، به رهبری سلیمان بن صرد خزاعی از اصحاب رسول خدا و شانزده هزار نفر، راهی کوفه شدند تا انتقام خون امام حسین(ع) را بگیرند. در نتیجه، جنگی با لشکر شام روی داد که سلیمان کشته شد و سپاه منهزم گردید.